

Sygn. akt III CNP 2/15

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa M. M.
przeciwko W. M.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 29 kwietnia 2015 r.,
na skutek skargi pozwanego
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 22 maja 2013 r., sygn. akt XII Ga [...],

**odrzuca skargę i oddala wniosek pełnomocnika pozwanego
o przyznanie od Skarbu Państwa kosztów pomocy prawnej
udzielonej z urzędu.**

UZASADNIENIE

Pozwany wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 22 maja 2013 r. wydanego w sprawie o zapłatę.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c., odczytywanym łącznie z art. 417¹ § 2 k.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje wtedy, gdy przez wydanie prawomocnego wyroku niezgodnego z prawem stronie wyrządzona została szkoda. Z tego powodu wśród tzw. konstrukcyjnych wymagań skargi przewidziano obowiązek uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.), który oznacza złożenie przez skarżącego w skardze oświadczenia, że szkoda wystąpiła - ze wskazaniem jej rodzaju i rozmiaru - oraz uwiarygodnienie tego oświadczenia poprzez powoływanie i przedstawianie dowodów, w tym tzw. dowody niedające pewności, oraz innych środków, nieuznawanych przez kodeks za dowody, np. pisemne oświadczenia, surogaty dokumentów. Zawarte w art. 424¹ § 1 k.p.c. sformułowanie „przez wydanie” oznacza, że między wydaniem zaskarżonego orzeczenia a powstaniem szkody musi zachodzić normalny, adekwatny związek przyczynowy, o którym mowa w art. 361 § 1 k.c.

Skarżący nie uprawdopodobnił poniesienia szkody. Samo wydanie zaskarżonego wyroku nie spowodowało szkody, chodzi bowiem o szkodę rzeczywistą, która mogłaby powstać dopiero po spełnieniu zasądzonego świadczenia. Tego jednak skarżący nie twierdzi. Nie spełniono zatem wymagania formalnego (konstrukcyjnego) skargi.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.), oddalając wniosek o przyznanie kosztów od Skarbu Państwa, gdyż zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, wniesienie niedopuszczalnej skargi nie jest udzieleniem pomocy prawnej i nie uzasadnia przyznania od Skarbu Państwa wynagrodzenia ustanowionemu przez sąd pełnomocnikowi (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2007 r., II CZ 69/07, OSNC 2008, nr 3, poz. 41 lub z dnia 18 grudnia 2007 r., III CSK 336/07, nie publ.).

l.n